

mærkningerne til Lovforslaget, udrededes der af Hjælpekasserne i 1908-09 over 150,000 Kr. til Enker med Børn, og som nævnt antagelig ogsaa noget til Enkemænd, og som før nævnt er Beløbet sikkert steget betydeligt siden da. Da Staten refunderer Kommunerne $\frac{1}{3}$ af Hjælpekassernes Udgifter, kan man altsaa regne med at spare 50,000 Kr., maaske op imod 70,000 Kr. af Stats-tilskuddet til Hjælpekasserne, men ikke desto mindre bliver der tilbage et Beløb af ca. 650,000 Kr. direkte forøget Udgift for Statskassen; altsaa ikke noget ringe Beløb, men det er dog forsvarligt under Hensyn til, hvad der opnaas dermed.

I Tilslutning til, hvad jeg nylig sagde om den Nedgang i Udgifterne til Hjælpekasserne, som Lovforslaget vil medføre, vil jeg gerne føje til, at man, saa vidt jeg skønner, desværre rundt om i Landet efterhaanden er kommen ind paa af Hjælpekasserne at yde faste fortsatte aarlige Understøttelser, være sig til Enker med Børn eller andre trængende. Det har, efter hvad jeg har forstaaet, ikke været Meningen med Hjælpekasseloven, men derimod, at der kun skulde ydes Understøttelse paa kort Tid til Folk, som paa Grund af Sygdom eller andre uforskyldte Begivenheder vare komne i Trang, og som man ikke fandt det rigtigt at henvise til det offentlige Fattigvæsen. Men Tid efter anden er man af Omstændighederne, og navnlig paa Grund af, at der ikke er gjort noget for Enker med Børn, ledet til, jeg kunde sige halvvejs tvungen til, at yde faste aarlige Understøttelser af Hjælpekasserne, og dette har medført, at man har fastholdt, at det kun var de i Kommunen forsørgelsesberettigede Personer, der kunde faa Understøttelse. Men det er efter min Mening ikke alene i Uoverensstemmelse med Hjælpekasselovens Bestemmelser, men ogsaa med, hvad der var tilsigtet med Loven, hvilket netop var, at der uden Hensyn til Forsørgelsesberettigelsen skulde være lige Adgang til under saadanne kortvarige Transperioder at faa Hjælp. Jeg haaber, at naar vi faa denne Lov gennemført, hvorefter det, der væsentlig har begrundet, at Hjælpekasserne ere gaaede over til at yde saadanne faste fortløbende Understøttelser, bortfalder, idet Hjælpekasserne derefter blive fri for baade Enker og Enkemænd med Børn, ville Hjælpekasserne blive, hvad der var tilsigtet, og hvad de efter min Mening skulle være; Kasser, hvoraf der ydes en kortvarig Hjælp under en midlertidig Transperiode for vedkommende, og saaledes, at man, saa vidt det kan gennemføres, fuldstændigt ser

bort fra, om vedkommende er forsørgelsesberettiget i Kommunen eller ikke, og jeg haaber, at vi derved ogsaa skulde naa til, at vi ikke behøvede at forhøje det Bidrag paa 250,000 Kr., som staar i Loven, men som i de senere Aar er overskredet med et Par hundred tusinde Kroner eller mere, og at, naar vi nu tage Enker og Enkemænd ud, og der bliver tilsikret dem noget bestemt, maa de, der ikke kunne klare sig med en saadan kortvarig Hjælp, gøre som tidligere, gaa til den offentlige Fattighjælp. Thi det er ikke Meningen, at Hjælpekasse-understøttelsen i Virkeligheden skal være en maskeret offentlig Fattighjælp.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget. Efter hvad der tidligere har været udtalt om denne Sag, tør jeg gøre mig Haab om, at det vil kunne gennemføres, om end der maaske kan være Ønsker om Ændringer. Jeg skal i saa Henseende være villig til at forhandle saavel med det høje Ting som med det Udvalg, der eventuelt maatte blive nedsat.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om *Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke*. Lovforslaget er ordlydende det samme som det; der i Fjor blev sendt ned fra Landstinget og ikke blev behandlet til Ende i Folketinget. Jeg tillader mig at haabe paa, at det skulde lykkes i Aar at faa denne Sag bragt til en endelig Afslutning.

Jeg skal derefter have den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 10 af 23. Januar 1903 om en *Statstidende*. Den Statstidende, som blev oprettet ved den nævnte Lov af 1903, har ikke været noget Aktiv for Statskassen. Den har i de 7 Aar, for hvilke der foreligger Regnskab, givet et samlet Underskud paa omtrent 3,600 Kr. Finanslovkommissionen har henledet Opmærksomheden paa dette Forhold og har henstillet, at man søgte at faa dette saakaldte Aktiv til at være et virkelig Aktiv for Staten. Ogsaa Finansudvalget har i Fjor under de Forhandlinger, som jeg havde den Ære at føre med Finansudvalget, henledet min Opmærksomhed paa Ønskeligheden af, at man søgte at gennemføre en Ordning for Statstidendens Vedkommende, hvorefter den kunde give nogen Indtægt for Statskassen i Stedet for som hidtil kun Udgift. Hvis ærede Medlemmer have haft Tid til at se paa Finanslovsforslaget, ville De se, at der allerede er tilvejebragt Balance derved, at alle Kontorer med Kontorholdsgodtgørelse